25/04/2021

Μήνυμα Μητροπολίτη Δημητριάδος για την έναρξη της Μεγάλης Εβδομάδας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Δημητριάδος και Αλμυρού

Την πεποίθηση ότι η Μεγάλη Εβδομάδα μας δείχνει πως δεν θα πρέπει να νιώθουμε μόνοι ενώπιον της οδύνης που ζούμε εξαιτίας της πανδημίας εξέφρασε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Δημητριάδος και Αλμυρού στο μήνυμα που απέστειλε για την έναρξη της Αγίας και Μεγάλης Εβδομάδας του 2021 σε πατέρες και ποίμνιο. Ο Σεβασμιώτατος συνόψισε την πεμπτουσία των παθών του θεανθρώπου Χριστού κατά την Μεγάλη Εβδομάδα σε μια φράση: «Τα Πάθη Του Κυρίου συνιστούν την κορύφωση της ταπείνωσης Του».

Διαβάστε όλη την εγκύκλιο:

ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ κ. ΙΓΝΑΤΙΟΥ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΝΑΡΞΗ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ 2021

Αγαπητοί πατέρες και αδελφοί,

Παιδιά μου εν Κυρίω αγαπημένα,

Σε μία διαφορετική Αγία και Μεγάλη Εβδομάδα εισερχόμαστε και πάλι φέτος. Διαφορετική, διότι η πανδημία της νόσου covid-19 που συνεχίζεται δεν μας επιτρέπει να εορτάσουμε το Πάσχα με τον καθιερωμένο τρόπο. Η μακρά όντως δοκιμασία, που η όλη η οικουμένη βιώνει, έχει δικαιολογημένα επιφέρει ψυχική κόπωση. Η λεγόμενη κοινωνική αποστασιοποίηση, όσο χρήσιμη και αν είναι για την προστασία μας, έχει οδηγήσει πλέον όλους μας σε μία αποξένωση και μοναξιά. Όμως, η Εβδομάδα που ανοίγεται μπροστά μας έρχεται να μας πει ότι δεν είμαστε μόνοι μας στην κατάσταση αυτή

.

«Σήμερα ο Χριστός, όπως έχει γραφεί, εισέρχεται στο μονοπάτι όχι μόνο της οδύνης Του αλλά και της φοβερής μοναξιάς που θα Τον περιβάλλει καθ' όλη την εβδομάδα των Παθών». Η ατμόσφαιρα της μοναξιάς δεν δημιουργείται μόνο από την εγκατάλειψη του Ιησού αλλά και από το γεγονός ότι οι άνθρωποι, ούτε καν οι μαθητές Του, δεν μπορούσαν να Τον κατανοήσουν. Όσοι σήμερα Τον υποδέχθηκαν ζητωκραυγάζοντας, περίμεναν έναν επίγειο πολιτικό σωτήρα. Στον Μυστικό Δείπνο οι μαθητές αμφέβαλλαν συνεχώς για τον νόημα των λόγων Του. Στην προσευχή στην Γεθσημανή κανείς δεν αγρύπνησε μαζί Του. Και η αποκορύφωση αυτής της μοναξιάς είναι ο θάνατος πάνω στον Σταυρό, όπου ο Κύριός μας θα πεθάνει «μόνος, χωρίς Θεό, χωρίς ανθρώπους, με μόνη την αγάπη Του για τον Θεό και την αγάπη Του για το γένος των ανθρώπων». Και είναι σίγουρα αυτή η αγάπη που μεταμορφώνει την μοναξιά σε μία εμπειρία που ενώνει, που χαροποιεί, που σώζει !

Αυτή την μοναξιά ενδεχομένως να βιώσουμε και εμείς αυτή την Αγία και Μεγάλη Εβδομάδα. Δεν θα μπορέσουμε και πάλι ομοθυμαδόν, μαζικά και συλλογικά να βρεθούμε όλοι μαζί μέσα στους Ναούς μας. Θα στερηθούμε να δούμε τα πρόσωπα όλων των πιστών αθρόα συνηγμένων μέσα στις λατρευτικές μας συνάξεις. Δεν θα μπορέσουμε και πάλι, πιθανώς, να περάσουμε τις ημέρες αυτές ευφραινόμενοι μαζί με όλα τα προσφιλή μας πρόσωπα. Και μαζί με αυτά, μπορεί να βιώσουμε μοναξιά όχι μόνο από την έλλειψη της φυσικής παρουσίας αλλά και από την απουσία κατανόησης, την απουσία συναντίληψης, την απουσία ενδιαφέροντος.

Ας στραφούμε, όμως, απόψε αδελφοί στον Νυμφίο που πορεύεται, και μάλιστα επείγεται, μόνος για να πάθει από την πολλή Του αγαθότητα για όλους μας. Αν Τον ακολουθήσουμε, αν προσπαθήσουμε να Τον καταλάβουμε ή να Τον αισθανθούμε, αν Τον μιμηθούμε θα μπορέσουμε να μεταμορφώσουμε και την δική μας φυσική και υπαρξιακή μοναξιά. Πώς θα γίνει αυτό; Μέσα από την ταπείνωση, την ειρήνη και την αγάπη του Χριστού μας.

Τα Πάθη Του Κυρίου συνιστούν την κορύφωση της ταπείνωσης Του. Δέχεται εκούσια να ευτελιστεί σε ακραίο βαθμό, να χάσει κάθε δύναμή Του, κάθε δικαίωμά Του, κάθε ομορφιά. Ας τον μιμηθούμε. Η παιδαγωγική εμπειρία της πανδημίας που επέτρεψε ο Θεός μας ταπείνωσε όλους. Χάσαμε την δήθεν παντοδυναμία μας αλλά και απογυμνωθήκαμε από τις ψευδαισθήσεις μας. Στερηθήκαμε την καλοπέρασή μας και την απαίτηση να γίνεται πάντα το δικό μας. Ας μιμηθούμε, λοιπόν, τον Χριστό στην ταπείνωσή Του. Και μαζί με αυτήν, ας μάθουμε την ειρήνη που χαρακτηρίζει την προσέλευσή Του στο Πάθος. Ο Νυμφίος προχωρεί ατάραχος με

απόλυτη ειρήνη προς τον Σταυρό. Πόση αναστάτωση, αντίθετα, αισθανόμαστε όλοι εμείς όλον αυτό τον καιρό από την ανατροπή όσων ξέραμε και όσων θέλουμε. Δίχως, ωστόσο, εσωτερική ειρήνη, που πηγάζει από την ταπείνωση, δεν μπορούμε να μείνουμε κοντά στον Χριστό. Και, τέλος, ο Κύριός μας από την γεμάτη αγάπη υπακοή Του προς τον Θεό Πατέρα ανεβαίνει στον Σταυρό, για χάρη όλων μας, για να σφραγίσει με το Αίμα Του την άφατη και ατέλειωτη προς όλους μας αγάπη Του. Με πόση, άραγε, αγάπη εισερχόμαστε φέτος και εμείς στην Μεγάλη Εβδομάδα; Πόσο ζητάμε από τον Θεό όχι τα δικά μας, αλλά «το του ετέρου» (Α΄ Κορ. 10, 24); Πόσο σκεφτόμαστε εν αγάπη τον ασθενή, τον διασωληνωμένο, τον ιατρό, τον νοσηλευτή, τον πενθούντα αγαπημένα του πρόσωπα; Είναι βέβαιο ότι με ταπείνωση, εσωτερική ειρήνη και αγάπη προς όλους μπορούμε να μεταμορφώσουμε την μοναξιά σε σταυροαναστάσιμη νίκη.

Με αυτές τις προϋποθέσεις, σας καλώ να εισοδεύσουμε απόψε στην Μεγάλη Εβδομάδα. Κανένα πρόβλημα, καμία ασθένεια, κανένας εξωτερικός περιορισμός δεν μπορεί να μας αποξενώσει από τον Σωτήρα μας. Αυτό το κάνει μόνο ο εγωισμός και η αμαρτία μας. Ας απαλλαγούμε από αυτά. Μακάρι αυτό το και πάλι διαφορετικό Πάσχα να σηματοδοτήσει μία εσωτερική αλλαγή μας.

Καλή Αγία και Μεγάλη Εβδομάδα και καλή Ανάσταση!

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΣΑΣ

† Ο ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ ΙΓΝΑΤΙΟΣ